

Teaceremónia

*Miközben az ablakon túli felhő egyre feketedett,
Akár egy örök kékségbe temetett angyalkoponya,
Te vizet tettél forrni, hogy teát készíts nekem.*

*A víz kis sikolyokat hallatott, ilyenek képzeltem az ég születését:
a párából, mely összegyűlt
megannyi pacsirta izzadó bőréről,
melyek missa solemnist daloltak vég nélkül, kénytelen,
vagy egyszerűen csak a képtelenséget dúdolták,
míserint emberek lennének egy éjszakára.*

*Senkinek sem közömbös a múltó pillanat,
Magának a pillanatnak sem, mely látja
Elmúlni önmagát. A víz forrt. A felhő még sötétebb lett.*

Nincs sok örömük az embereknek. Sápadtan mennek el egymás mellett.

*Végső igazságoktól gyötörve. A tea szétfolyt bennem, felszivárogyva
Egyenesen az égbe. A szerelem? Mert lennie kellett – s a szerelem
Körmeit kimerően rágcsáló manóvá változott.
Az ablakon túli felhő felrobbant,
Mint fekete tejű emlő.*

VALENTIN IACOB

A világ teremtésének kvantumritmusa

*Az elszabadult angyallégiók szárnyai csapkodta ütem!
Angyalok zúzzák szét szárnyukkal a Világot, e vas- és vérnarancsot,
doboló arkangyalok légiói vadul menetelve a
Siralom Völgyében, pörölyszárnyak rémes ritmusában,
a Világ zörög vakító sebeik, vágásaik alatt,
a Világ, az angyaltestek máglyáinak karmai közé szorítva.*

*Rongyos szárnyak verik a rontás
öngyilkos ütemét,
a Világ Teremtésének kvantumritmusát...*

A Robinson-kocka

*Felrobbant az a vodka- és melaszszekfű!...
A bicskás-örömhíres angyal nagy nyugalommal
lopta be ágyam alá,
a komputervezérelt aorta alá,
melyhez, makacs lévén, erősen kötődöm-bogozódom...*

*Megrepedt, meghajolt előttem
jeges, szódás és citromos öngyilkosságok fátylában –
előttem, az örök szélhámos és a helyi Vízsztintesek Bankja megbízója előtt, sztrichninnel –
a zombiruhájú és -keblű, tömjén mellbimbójú Asszony,
ráerősen ráhúzott, büntelenül rávágott
egy zongoraagyaráú kerékre,
a kátrányhúrú kerékre!...*

*És mi van, ha ma egy kockán alszom majd,
naponta egy zongorarajon a kockánál, hajótörötként –
Robinson Crusoe-kocka szembe ékelve
(elévült szigetelésű szembe) –
én, jeges zombisziget-uszályának kísértetmozaikja?*

Vagy csupán írnoka leszek:

*Írnok, csarnokvízzel, talentummal könnyen megnyúzható róka,
Mi van?...*

Baudelaire-kabaré

*A zsoldáríró nem érdekli, hogy Baudelaire-nek tokája volt, zöld haja, és sirályokat vizelt.
A zenét nem érdekli, hogy az estén... a testén át múlnak majd:
szappanszarkofágok...*

Király Farkas fordításai

A Magyar Művészeti Akadémia az 1956-os forradalom és szabadságharc eseményeinek 60. évfordulójához kapcsolódóan nyílt pályázatot hirdetett fiatalok számára új művészeti alkotások létrehozására. A beérkezett pályázatokat művészeti kategóriánként bírálták el a bizottságok. A hét kategóriában – irodalom, fotó-, film-, színház-, képző-, ipar- és zeneművészet – beérkezett 147 pályamunka közül 17 alkotást díjaztak.

Irodalom kategóriában nagyon gazdag pályázati anyag érkezett, így megosztott első helyezést érdemelt ki Bíró Gergely: *Egy forint* című és Bognár Katalin: *Varázsceruza* című novellája. Megosztott második helyezést ért el Bobok Ákos (*Ötvenhatvan*, novella), Gyárfás Judit (*A róka árnyékában*, novella) és Molnár Mária (*795 liter vér* című novella). Megosztott harmadik helyezést kapott Constantinovits Milán András: *Életre szóló tüzsünet* című verse, Mihály Csilla: *Szabadság nemzete* verse és Veres Tamás: *Névtelen ötvenhatos hősök* című verse.

Az új pályaművek alkotóinak első helyezés esetében bruttó egymillió forint, második helyezetté bruttó hétszázötvenezer, harmadik helyezetté bruttó félmillió forintot adományoz a Magyar Művészeti Akadémia. A pályázaton kizárólag olyan fiatal alkotók indulhattak, akik 2016. április 10-ig nem töltötték be a 40. életévüket. A bírálatok során kizáró feltétel volt, hogy olyan új alkotások méressenek meg, amelyek szorosan kapcsolódnak az 1956-os forradalom és szabadságharc eseményeihez, szellemi megnyilvánulásaihoz. A pályázat jelíges volt, a benyújtott pályaműveken csak egy, az alkotó által választott kód szerepelhetett. A díjazottaknak ezúton is gratulálunk!